

Mateja Bizjak Petit – Mathea

Dve pesmi

Kaj bi storila takrat / ni vprašanje / je pesem.

Koliko let / da bo to kar vem / dovolj
prepričljivo / da useka iz zemlje / čist
curek vode / da si umijem obraz / da se
prepričam / da ni nič hudega / če si bled
in utrujen / ker je tvoja kri šibka / še ne
pomeni / da si šibek / ko sediš na zeleni
klopi / rišeš grobove v gozdu / s
kamenčki vse naokrog / postavljaš oltar /
ne da bi vedel za vero / verjameš v to kar
sije v tebi / in nehote odpiráš usta
odraslih.

Odpiráš usta odraslih / ki preveč na glas
šepetajo / ne vidijo te / ker si bled / ker
imaš šibko kri / ker si še tako majhen /
mezinček je majhen / mezinček je junak /
mezinček ... kaj če bi bila mezinček / kaj
bi storila takrat.

Kaj bi storila takrat / ni vprašanje / je
pesem.

Je pesem / ki me boža / v naročju / mi
gladi lase / ko curlja črno na belo /
slačiva plast za plastjo / ker ljubiva
dotike / najnežnejše dotike / dotikava se /

ure in ure / topiva se / izginjava vsak s
svoje površine / dišeče kadilo sva / na
oltarju preprostosti / ki nama je najbolj
na dosegu.

Na dosegu si mi / nekaj tisoč kilometrov
nad zemljo / te vidim poslednjič / vsakič
znova / letim s teboj.

Letim s teboj / ne izpustim te iz pesmi /
četudi ravnokar odpiram gumb / hlad
vstopa vame / s škornji / v vojaški jakni /
ampak ti nisi odgovoril / na vprašanja si
postavljaj napis / tišina / tu nimam kaj
povedati / tudi jaz ne odgovorim / kadar
mi postavijo pravo vprašanje.

Kadar mi postavijo pravo vprašanje /
sem sladoled / premehka / hitro se
moram pogoltniti / sicer stečem stran na
drugi strani korneta / in se vsa
popackam.

In se vsa popackam / na gugalnici / ki se
dotika neba / kjer je še vedno zarisana
črta / tvoja črta / nisi vedel / da jo bodo
zame vsak dan zarisali znova / zato je
nebo tako črno / in sem včasih tako sama /
ker so vse te črte / pajkova mreža.

Pajkova mreža / je lepa / v njej stanuje
pajek / ki se ga ne bojim / dokler ga ne
vidim / potem dvignem pogled / k uri / in
se sprašujem / kdaj ne smem ubiti pajka /
dopoldne ali popoldne / da si ne
prinesem nesreče / zato ga ne ubijem
nikoli / skoraj nikoli / včasih je pri roki
kdo drug / in ga ubije zame.

In ga ubije zame / ubogi pajek.

Ubogi pajek / ničesar ni naredil / tudi
pilot ni ničesar naredil / tudi jaz nisem
ničesar naredila / da je pilot odšel /
nisem se bala pilotov.

Nisem se bala pilotov / ali pa sem se.

Ali pa / sem / se?

Sem / v obleki besed / varna / v kamionu /
ki pelje tja kamor vodijo ceste / ko cest
ni / si na vsa okna nalepim posterje / in
jih gledam / dokler v njihovih luknjah /
stari so / ne zagledam svetlobe / stopim s
kamiona / zgradim cesto / in se vesela /
žvižgam / odpeljem naprej.

Odpeljem naprej / in mislim nate.

Mislim nate.

Mislim nate / in nate / in nate.

In nate naslonim / lestev / sezujem
copate / in plezam / dokler / vse dokler.

Vse dokler / bodo besede / ob misli nate /
zvene / bom srečna ptica / s krili na
vrvicah / ki se ne boji nižin.

Z vsemi temi pesmimi v grlu

Brez rož / ti stopam naproti / z golimi koraki se ti bližam /
krajšam razdaljo / ki sem jo držala / na vajetih / so popustile /
koža se izrabi in počí / in iz tebe skoči / brez smeha ali joka /
nebotičnik besed / vulkan / visoko / nedosegljivo / bruha / in
objema / utaplja / in se smeji / vedelo je / kaj se ti bo zgodilo /
vedno se.

Zaletavam se v mehko besedo / padam v njeno naročje /
neštetokrat ponovim ponavljanje / zavriskam od navdušenja / ki
se blešči iz okolice / svetloba v dlaneh / in laseh / in zobeh / in
očeh / svetloba ob vsakem poskoku / radost / radostna /
vztrajam / dokler traja / ... / še traja / čudim se / in se še bolj
smejim / zob / pade ven / zob / ki ga zdravim že leto in pol / v
dlani ga imam / skriva se v sredici kruha / vlažnega / še upam /
da to ni zob / a luknja priča / priče so nevarne.

Le kaj bo / le kaj bo / v katero žrelo padajo vse te pesmi ?

Postojva z vsemi temi pesmimi / v grlu / in s pepelom / ki ga bo
slina prej ko slej oživila / da bova iz te zemlje znova zgnetla
svet / z grlom polnim ljubezni.

Nadela si bom klobuk in kukala / skozi luknje / za vsak dan
druga luknja / in plesala bom v dežju / in pela skozi bodičaste
veje / in drsela po močvirju / in bom hodila skozi rosno jutro s
klavirsko glasbo v laseh / in nosila se bom v naročju / in vedela /
da so sence moje dobre vile / ki si jim pogladil lase / da bi se
jaz lahko vsaj malo spočila / z žogico v grlu / ki poskakuje / ker
še ne ve / da je dedek in babica ne bosta pozabila / ker ni
nalašč skledice zdrobila / objemi me / sicer bom odskočila.

Dovolila si bom / in pogledala skozi priprta vrata / potisnila jih
bom daleč / ne da bi si odrgnila mezinca / ker to boli / in se
naslonila na zračno odejo tega kar mi prihaja naproti / prihajam
naproti / položila se bom na list papirja / in ne bom gledala
nazaj / ker čas ni kar je bilo / ker čas je / da odprem vrata / ker
so / ker sem si jih izmislila / ker jih potrebujem / sicer o njih ne
bi govorila / vsa stvar je v vratih / ki si jih nariševa na čelo /
poljubi me na čelo.

Po neurju posije sonce / po besedah pade čaj.